

TRZECIEGO DNIA ZMARTWYCHWSTAŁ, WSTĄPIŁ DO NIEBA; SIEDZI PO PRAWICY BOGA, OJCA WSZECHMOGĄCEGO

I. ZMARTWYCHWSTANIE

„W każdą niedzielę, wypowiadając Credo, odnawiamy nasze wyznanie wiary w zmartwychwstanie Chrystusa, to zadziwiające wydarzenie, które stanowi kamień węgielny chrześcijaństwa. W Kościele wszystko wyjaśnia się w świetle tej wielkiej tajemnicy, która zmieniła bieg historii i staje się obecna podczas każdej celebracji Eucharystii. Cieszymy się, że Chrystus nie pozostał w grobie, że Jego ciało nie uległo rozkładowi; że należy On do świata żywych, a nie umarłych; że – jak mówimy w obrzędzie świecy paschalnej – jest On jednocześnie Alfą i Omegą, a więc nie tylko wczoraj, ale i dziś, i na wieki (por. Hbr 13, 8)” (Benedykt XVI, *Credo*, 52, 55).

Św. Augustyn (354-430): „Nie ma nic szczególnego w wierze, że Jezus umarł; w to wierzą również poganie, Żydzi i grzesznicy, wszyscy w to wierzą... Wiara chrześcijan to – zmartwychwstanie Chrystusa. Uważamy to za decydujące: że wierzymy w Jego zmartwychwstanie!”

Pierwsza wspólnota chrześcijańska wierzyła w zmartwychwstanie Chrystusa, żyła nim jako centralną prawdą i przekazywała go dalej; „jako część istotną Misterium Paschalnego tak samo jak Krzyż” (KKK 638).

Z relacji apostołów o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa: Paweł, około 20 lat po śmierci Chrystusa pisze: „Przekazałem wam to, co sam otrzymałem: Chrystus umarł za nasze grzechy, zgodnie z Pismem, i został pogrzebany. Trzeciego dnia zmartwychwstał, zgodnie z Pismem, i ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu. Potem ukazał się ponad pięciuset braciom jednocześnie; większość z nich żyje nadal, niektórzy zasnęli. Następnie ukazał się Jakubowi, a potem wszystkim apostołom. Jako ostatniemu ze wszystkich ukazał się również mnie...” (1 Kor 15, 3-8a). (To najstarsze pisemne świadectwo zmartwychwstania! Paweł opowiada tu o żywej tradycji zmartwychwstania, którą zastał w pierwotnym Kościele po tym, jak osobiście nawrócił się poprzez spotkanie ze zmartwychwstałym Panem przed bramami Damaszku).

Przemowa Piotra: „Bóg naszych ojców, Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba, wślawił Sługę swego Jezusa, wy jednak wydaliście Go i zaparliście się Go przed Piłatem, gdy postanowił Go uwolnić. Zaparliście się Świętego i Sprawiedliwego, a wyprosilście ułaskawienie dla zabójcy. Zabiliście Dawcę życia, ale Bóg wskrzesił Go z martwych, czego my jesteśmy świadkami.” (Dz 3, 13-15).

„**Zmartwychwstanie Jezusa nie było powrotem do życia ziemskiego**, jak to miało miejsce w przypadku wskrzeszeń, których dokonał Jezus przed Paschą: córki Jaira, młodzieńca z Nain, Łazarza. Te fakty były wydarzeniami cudownymi, ale osoby cudownie wskrzeszone mocą Jezusa powróciły do „zwyczajnego” życia ziemskiego. W pewnej chwili znów umrą. Zmartwychwstanie Chrystusa jest istotowo różne. W swoim zmartwychwstałym ciele Jezus przechodzi ze stanu śmierci do innego życia poza czasem i przestrzenią. Ciało Jezusa zostaje w Zmartwychwstaniu napełnione mocą Ducha Świętego; uczestniczy On w Boskim życiu w stanie chwały” (KKK 646).

Zmartwychwstanie jako tajemnica wiary wykracza jednak poza historię: **jest wejściem ludzkiej natury Chrystusa w chwałę Boga**. „Nikt nie był naocznym świadkiem samego wydarzenia Zmartwychwstania i nie opisuje go żaden Ewangelista. Nikt nie mógł powiedzieć jak dokonało się ono z fizycznego punktu widzenia. Tym bardziej była nieuchwytna dla zmysłów jego najbardziej wewnętrzna istota, przejście ze śmierci do życia.(...) Pozostaje jednak, przez to, że przekracza historię, w sercu tajemnicy wiary.” (KKK 647). Dlatego Zmartwychwstały nie objawił się światu, ale swoim uczniom i uczynił ich swoimi świadkami.

Zmartwychwstanie Jezusa całkowicie przemienia życie uczniów Jezusa.

Pewność obecności Chrystusa wśród nas: Przesłaniem Zmartwychwstania jest: „Zmartwychwstałem i zawsze jestem z tobą” (Benedykt XVI, *Credo*, 60). „Jezus nie jest postacią z przeszłości. On żyje i jako Żyjący idzie przed nami; wzywa nas, abyśmy podążali za Nim, Żywym, i w ten sposób sami odnaleźli drogę życia” (Benedykt XVI, *Credo*, 55).

Przed zmartwychwstaniem dwunastu apostołów było zwykłymi ludźmi, których Jezus zachwyił; po zmartwychwstaniu są to ludzie, którzy wierzą w Jezusa i pokładają w Nim całą swoją nadzieję.

Zgodnie z tradycją kościelną wszyscy apostołowie (z wyjątkiem Jana) oddali życie za swoją wiarę. Gdyby Jezus nie zmartwychwstał, prawdopodobnie umarliby po prostu ze starości.

„Zmartwychwstanie Chrystusa jest tak niepojęte i niewyobrażalne, a Ewangelie opisują je jako tak przełomowe doświadczenie dla uczniów, że możemy w nim dostrzec gwarancję prawdziwości Ewangelii. Nie są to wymysły ludzi zainteresowanych religią, ale suwerenne objawienie prawdy przez samego Boga” (K. Wallner).

II. WSTĄPIŁ DO NIEBA; SIEDZI PO PRAWICY BOGA, OJCA WSZECHMOGĄCEGO

„Wniebowstąpienie Chrystusa oznacza przede wszystkim objęcie przez ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Syna Człowieczego królowania Boga nad światem. «Niebo» nie odnosi się do miejsca ponad gwiazdami, lecz do samego Chrystusa, Boskiej Osoby, która w pełni i na zawsze przyjęła w siebie człowieczeństwo; odnosi do Chrystusa, w którym Bóg i człowiek są na zawsze nierozzerwalnie zjednoczeni. Zbliżyliśmy się do Nieba, a nawet wchodzimy do niego w takim stopniu, w jakim zbliżyliśmy się do Jezusa i wchodzimy z Nim w komunie. Wniebowstąpienie Chrystusa zaprasza nas zatem do głębokiej komunii z umarłym i zmartwychwstałym Jezusem, który jest niewidzialnie obecny w życiu każdego z nas” (Benedykt XVI, Credo, 64-66).

„Człowieczeństwo pozostawione swoim własnym siłom nie ma dostępu do „domu Ojca” (J 14, 2), do życia i do szczęścia Bożego. Jedynie Chrystus mógł otworzyć człowiekowi taki dostęp: «Jako nasza Głowa wyprzedził nas do niebieskiej Ojczyzny, aby umocnić naszą nadzieję, że jako członki Mistycznego Ciała również tam wejdziemy» (Mszał rzymski, prefacja z okazji Wniebowstąpienia Pańskiego)” (KKK 661).

„«A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie» (J 12, 32). Wywyższenie na krzyżu oznacza i zapowiada wywyższenie Wniebowstąpienia. Jest jego początkiem” (J 12, 32) (KKK 662).

„Jezus Chrystus, Głowa Kościoła, poprzedza nas w chwalebnym Królestwie Ojca, abyśmy jako członki Jego Ciała żyli w nadziei, że pewnego dnia będziemy z Nim na wieki.” (KKK 666).

„Zasiadanie po prawicy Ojca oznacza zapoczątkowanie Królestwa Mesjasza, wypełnienie wizji proroka Daniela dotyczącej Syna Człowieczego (por. Dn 7,14) – «Królestwa, któremu nie będzie końca»” (Credo Nicejsko-Konstantynopolitańskie) (KKK 664).

„Jezus Chrystus, po wejściu raz na zawsze do sanktuarium niebieskiego, wstawia się nieustannie za nami jako Pośrednik, który zapewnia nam nieustannie wylanie Ducha Świętego” (KKK 667). „W niebie Chrystus nieustannie urzeczywistnia swoje kapłaństwo, «bo zawsze żyje, aby się wstawiać za tymi, którzy przez Niego zbliżają się do Boga»” (Hbr 7, 25) (KKK 662).

ZMARTWYCHWSTANIE

w iadectwo kobiet

Pogrzebały Jezusa:

Smutek, po piech, przygnębienie –
ale kochały dalej..

Bezradność w drodze do grobu:

Bezradność – ten kamień za ciemność –
ale kochały dalej..

Spotkanie z Aniołami:

Wystraszanie, brak zrozumienia –
ale kochały dalej..

Do wiadomości apostołów

Wiadomość o pustym grobie:

Panika, klębanie –
ale kochali dalej..

Nie ma Jezusa Ciała:

konsternacja, ostro noż, podziw –
ale kochali dalej..

W tpienie pom i dzyuczniām i:
bezzadno ,szok iparali -
ale kochali dalej...

Chrze cija nie dzisiaj
sekularyzacja wiata:
konsumizm ,zabobony,nabgi-
ale kochamy dalej...

O drzucenie dekalogu:
seksualizm ,aborcja,eutanazja -
ale kochamy dalej...

Prze ładowanie Ko ciola:
O dzewn trz ite od wewn trz-
ale kochamy dalej..

BO CHRYSTUS ZMARTW YCH W STAŁ -
NIE BÓJCIE SI W I C!AMEN - ALLELUJA!

WW

ZALECANA LEKTURA:

Youcat, p.104-109.

W. Wermter, *Ratunek dla świata przez Krew odkupienia*, s. 5-6, 14-16, 83-90.

W. Wermter, *Nowenna do Przenajdroższej Krwi Chrystusa*

Wybaw nas. Modlitewnik ku czci Krwi Chrystusa, s. 30, 33-35 (Jestem Twoim dzieckiem; Bo jestem ochrzczony)